

Jeruzalem behoort de hoofdstad van liefde en vriendschap te zijn

ENG RUS PT FR

ALL SECTIONS RUSSIA WORLD SOCIETY SCIENCE INCIDENTS OPINION BUSINESS PHOTO VIDEO

Opinion » Columnists

AUTHOR'S NAME
HARUN YAHYA

TODAY AT 20:03

Jerusalem should be the capital of love and friendship

OPINION » COLUMNISTS

After US President Trump revealed his decision to relocate the US Embassy in Israel to Jerusalem, heated discussions began in the region, which is already grappling with intertwined conflicts in Syria, Yemen and Iraq. Since the arguments and debates have mostly focused on the issue of whether or not making Jerusalem the 'capital', most observations and analysis ended up having a political nature. However, when it is Jerusalem that's in question, purely political or national-interest based approaches do nothing other than quickly cause a stalemate.

When it comes to Jerusalem, it is important to choose a different route, one that hasn't been tried so far. In order to clear this blocked path, it is important to move on from the tired political rhetoric, overused statements of the NGOs and human rights groups, and the completely ineffective and meaningless condemnations of the international organizations.

It is crucial that countries of the region, regardless of their religion, ethnicity or language, leave behind the concept of 'national interests' and unite around the principle of unconditional friendship and unconditional brotherhood on a secular, democratic and human-oriented basis. This should be done without having to resort to intermediaries that are strangers to the culture, faith, traditions, common heritage and lifestyles of people of the region, who have lived together for almost a millennium.

As people who have lived on these lands for at least one thousand years, we know each other. We are aware of each other's sensitivities. We have enough historical knowledge and culture to know that we do not need others to teach us how to live together. We can easily come together and build a platform where we can work out all our problems

Nadat de Amerikaanse president Trump zijn besluit bekend maakte om de Amerikaanse ambassade in Israël naar Jeruzalem te verhuizen was dat het begin voor verhitte discussies in de regio, die verwickeld was in conflicten in Syrië, Jemen en Irak. Omdat de argumenten en debatten voornamelijk gericht waren op de kwestie Jeruzalem om het wel of niet als 'hoofdstad' te maken, waren de meeste observaties en analyses uiteindelijk politiek van aard. Echter wat Jeruzalem betreft, zullen puur politieke of op nationaal belang gebaseerde benaderingen al gauw niets anders dan een impasse veroorzaken.

Als het gaat om Jeruzalem, is het belangrijk om een andere route te kiezen, een route die nog niet is uitgetoetst. Om dit geblokkeerde pad vrij te maken, is het belangrijk om de vermoeide politieke retoriek, te veel gebruikte verklaringen van de NGO's en mensenrechtengroepen, en de volledig ineffectieve en zinloze veroordelingen van de internationale organisaties achter te laten en verder te gaan.

Het is van cruciaal belang dat landen in de regio, ongeacht hun religie, etniciteit of taal, het concept van 'nationale belangen' achter zich laten en zich verenigen rond het beginsel van een menselijk-georiënteerde onvoorwaardelijke vriendschap, onvoorwaardelijke broederschap, seculariteit en democratie. Dit zou gedaan moeten worden door tussenpersonen die bekend zijn met de cultuur, het geloof, de tradities, het

gemeenschappelijke erfgoed en de levensstijl van de mensen in de regio, die bijna een millenium samen hebben geleefd.

Omdat we al minstens duizend jaar in dit grondgebied wonen kennen we elkaar. We zijn ons bewust van elkaars gevoeligheden. We hebben voldoende historische kennis en cultuur om te weten dat we anderen niet nodig hebben om ons te leren hoe we samen moeten leven. We kunnen gemakkelijk samenkomen en een platform vormen waar we al onze problemen door middel van discussies samen kunnen oplossen. Als een vrome moslim die leeft volgens de ethiek van de Koran, vind ik dat dit platform een alliantie moet vormen. Gezien de etnische en religieuze aard van het Midden-Oosten, zou dit een Islamitische Unie moeten zijn waarin alle godsdiensten, culturen en etniciteiten worden opgenomen in een verwelkomende omhelzing; in het bijzonder zou deze Islamitische Unie het sterke land Rusland, de ruggengraat van de regio, moeten omvatten, dat onlangs een grote bijdrage aan de vrede in het Midden-Oosten heeft geleverd, en dat een geweldig voorbeeld voor de wereld is met de succesvolle alliantie die het zowel met Turkije als Iran heeft gevormd.

De Islamitische Unie die ik voorstel is een alliantie van liefde, vriendschap en broederschap en zal moslimlanden samenbrengen – die op dit moment verdeeld -en zonder leider zijn, en worstelen met conflicten en pijn -, en die op hun beurt alle andere landen met liefde zullen omarmen. De unie zal grote stappen zetten in kunst, wetenschap, technologie en eraan werken om vrede in de wereld te brengen. Wanneer de islamitische wereld een orgaan heeft waar beslissingen gezamenlijk worden genomen door deelname van alle naties en waar dergelijke beslissingen effectief worden geïmplementeerd, kunnen alle problemen, inclusief terrorisme, gemakkelijk binnen enkele uren worden opgelost.

Het is echter belangrijk om enige verwarring rond het concept van een Islamitische Unie op te helderen; dergelijke misvattingen zijn wijd verspreid, zowel in de moslim- als in de westerse wereld. De Islamitische Unie waar ik het over heb, en die onze wereld nodig heeft, is geen militaire alliantie, of een potentiële strijd- of bezettingsleger. Het is geen unie die opgericht is om binnen te vallen, te vechten, territorium te veroveren of leden van andere religies te beheersen: integendeel, het zal een alliantie zijn die bedoeld is om vrede te brengen en te handhaven. In deze unie zal elk land zijn bestaan, onafhankelijkheid en bestuurlijke structuur behouden en zijn krachten bundelen met slechts als doel vriendschapsbanden aan te knopen. Het is bedoeld om een sfeer te creëren waarin niet alleen moslims, maar ook joden, christenen, boeddhisten, atheïsten en mensen van alle andere religies en achtergronden in vrijheid en geluk kunnen leven.

Een islamitische unie zal niet opgericht worden om te zeggen 'dit is hoe we reageren als we ons verenigen'. Integendeel, het zal worden opgericht om broederschap en vrede te brengen, om een atmosfeer te creëren waarin ook joden en christenen kunnen leven, werken, vrij kunnen aanbidden, veilig en in geluk kunnen bidden waar ze maar willen in het Midden-Oosten. En het zal een einde maken aan onrechtvaardigheid, onderdrukking en vervolging, en ervoor zorgen dat iedereen vrijuit zijn gedachten kan uitspreken zonder enige druk of angst voor vervolging. Er zal een omgeving worden gecreeërd waarin iedereen kan samenwerken, samen welvaart kan bereiken, waarbij een einde komt aan armoede en sancties, en kunst, wetenschap en technologie kunnen ontwikkelen. Er zal een moderner leven van hoge kwaliteit voor iedereen worden gecreeërd, en er wordt een Midden-Oosten opgebouwd waar vrouwen, kinderen en jongeren in vrijheid en geluk kunnen leven.

Onder de paraplu van de Islamitische Unie, die zal worden opgericht voor deze mooie doelen, zullen landen in de regio zoals Rusland, China, Armenië, Georgië, Griekenland en Israël allemaal gelijkwaardige leden zijn. De rechten en privileges van een moslim in Istanbul zullen dezelfde zijn als die van een jood in Tel Aviv, een orthodoxe christen in Moskou of een Assyriër in Irak. De Islamitische Unie zal geen kille diplomatieke structuur zijn waar kille politieke bijeenkomsten worden gehouden. Integendeel, het zal lijken op een grote familie, waar Turkije, Rusland en Iran de hoekstenen zullen zijn. Wanneer er een unie is opgericht met deze sterke geest van liefde, wijsheid en enthousiasme, zal niets onoplosbaar blijven.

De kwestie Jeruzalem kan alleen worden opgelost met een dergelijke regionale alliantie. Het creëren van een omgeving waarin moslims, christenen en joden in vrede samen kunnen leven, is de eerste en meest essentiële stap. Moslims en christenen moeten de vrijheid hebben om te gaan en staan waar ze willen in Jeruzalem, terwijl Israëlische burgers zich in veiligheid ook moeten kunnen vestigen waar ze maar willen in het Midden-Oosten, met de kennis dat moslims hen met liefde zullen verwelkomen.

Mijn wens voor Jeruzalem is dat het een centrum van religie blijft, ook al wordt het in politieke zin tot hoofdstad verklaard. De oorspronkelijke staat moet worden behouden. Het zou niet goed zijn om de typische

politieke gedoe in Jeruzalem te laten plaats hebben. De huidige situatie moet worden behouden, aangezien Jeruzalem een heilig gebied is voor moslims, joden en christenen. We moeten niet in de val trappen dat een conflict tussen moslims en joden tracht te veroorzaken. Leden van alle drie de Abrahamitische religies moeten als broeders in dit land samen kunnen leven en hun aanbedding comfortabel en in vrede kunnen verrichten.

Nadat deze veilige omgeving van vrede is *gecreëerd*, zullen moslims, joden en christenen samen de tempel van de profeet Salomon bouwen. Jeruzalem en zijn omgeving, die op dit moment worden geassocieerd met conflicten en onophoudelijke gevechten, zullen veranderen in gebieden van liefde. De enige manier om dit te garanderen is door de Islamitische Unie op te richten, zodat de ware islam van de Koran kan worden geleefd en alle naties en religies worden omarmd en verwelkomd. Turkije en Rusland, die samenwerken en bondgenoot zijn voor alle kwesties van de regio, en een diepgaande en betekenisvolle invloed hebben gehad op deze vriendschap, zouden het voortouw moeten nemen voor deze belangrijke alliantie. President Erdogan en president Poetin zijn de enige leiders die deze toekomstverwachting kunnen waarmaken.

Artikel van de heer Adnan Oktar in Pravda (Rusland):

<http://www.pravdareport.com/opinion/columnists/29-12-2017/139596-jerusalem-0/>

<https://www.harunyahya.info/nl/artikelen/jeruzalem-behoort-de-hoofdstad-van-liefde-en-vriendschap-te-zijn>